

Цаљвка не умари.

При ватъ ѝ с цѣрк-та.

Герн ли ти сърце-то?

Иламти ли ти лице-то? —

Съ цаљвка го роси.

Цаљвка раздражава,

Цаљвка утѣшава,

Тај пади ѕ, тај гаси.

На нош-та ти єенъ мѣсецъ,

На деня ти івѣтлина,

Като твой-та ѿбостъ, плае,

Нема друга ни сана.

Ангелъ ли отъ небе-то,

Че на ѿбостъ си сама,

На жены-тѣ си корона

И царица и мома:

Първо и първо кат-та видѣхъ.

Въ огньи памижухъ сиромахъ,

Отъ тогази и до сега

Гдѣ съмъ, какъ съмъ не възнахъ.